

VOIESE SI VEI PUTE.

Pe anu — lei 128 — 152. Pe șese luni — „ 64 — 76. Pe trei luni — „ 32 — 38. Pe o lună — „ 11 —. Unu esemplar 24. par. Pentru Paris pe trimestru fr. 20 — Pentru Austria „ fior. 10 v.a.

ROMANULU.

LUMINEZĂ-TE SI VEI FI.

Abonamentul în București, Pasagiul Român No. 48. — În districte la Correspondenții giarului și prin Postă. — La Paris, la D. Hallegrain, rue de l'ancienne Comédie, Nr. 5. — Administratoarele giarului D. Gr. Serurie, ANUNCIURILE. linia de 30 litere — 1 — leu. Inserțiuni și reclame, linia 3 — „

Redacțiunea, Strada Fortunei (Cainata) No. 15. — Articolele trimise și nepublicate ee voru arde. — Gerante respuņetoriu ANGHELU IONESCU.

DEPEȘIE TELEGRAFICE.

(Serviciu particulariu alu Românului).

Wiena, 31 Martiu. Fracia, Austria, Prusia, Danemarca, Russia și Suedia au primitu conferința propusă de Englițera.

Gazeta de Weimar asigură că Fracia ar fi declarat cabinetulu din Londra că nu mai prin afragiulu universale se va putea deslega cestiunea Schleswig-Holstein.

Luni au fostu o luptă serioasă lingă Duppel fără nici unu rezultat însemnatu.

Paris, 30 Martiu. Curtea de Asise a condamnatu pe Mazzini, în lipsă, la deportațiune, pentru participarea la complotulu lui Greco.

REVISTA POLITICĂ.

BUCUREȘCI 20 Martisoru.

De trei zile nu mai este în nici uă casă, în nici uă prăvăliă altă convorbire, altă desbatero de cătu aceea a legii rurale. Negreșitu că cestiunea este de cea mai mare însemnătate, și este cu atâtu mai mare cu cătu ea are doue tăsiuri; unulu politicu și altulu sociale. Era daru unu ce firescu ca ea se ocupo și se preocupo pe totu omulu, și n'avemū nimicū a dice contra desbateriloru ce a provocatū noulu proiectu de lege rurale. Și noi avemu se vorhimū, se desbatemū despre acestă mare, era se dicemū sfântă cestiune. Cătu însă se mărturimū că dacă nu vorhimū încă cauza este că modulu cu care vedemū desbătendu-se în genere proiectulu prezentatu de guvernū năa pusū în mirare și în-grijire.

În mirare, căci vedem că proprietariu nu desbatu cu sânge rece, cu inteligință și cu iubirea cu care trebuie se fi desbătutu acestă cestiune. Necazulu, mânia, nu mai putea avea locu acumū fiindu că de la Domnia lui Alesandru Vodă Ghica, de pe la 1840, de cându ea s'a pusū pe tapetu chiaru în ostescă Adunare, d'atunci și până acumū la sfârșitul lunii a treia a anulu 1864, mânia, ori cătu de mare se fi fostu, a avulu destulu timpū se s'aline și se lasă totu loculu rașiunii, dreptei judecării, interesulu celui inteliginte și prin urmare celui adeveratū. Cumū s'admitemū în adeveru că proprietariu nostru o se mai pōtā fi robiți d'uā mânia care se ția 24 de ani; și cându acestă? Dupe ce Vodă Al. Ghica a pusū cestiunea pe tapetu, a dus-o în ostescă Adunare, ș'a datu astū-felū ocaziune se se emite tōte ideile și se se ciocnescă între ele până ce se ncepă a eși lumina; dupe ce pasiunile au isbucnitū atâtū de tare atunci în cătu nu scimū dacā n'amū putē dice că și ciocnirile lorū au contribuitu la căderea lui Vodă Ghica; mai ora logicu ca ele se isbucnescă din nou ca în vigōrea junejii?

Și dupe Vodă Ghica nu veni celū laltū Vodă mare, Revoluțiunea de la 1848, și nu puse cestiunea în desbatero cu cea mai nobilo franchisea și cu cea mai deplină frății? Și nu se desceptară pe deplin tōte mâniale, și n'avurā cea mai intrēgă libertate d'a sufla și resulla fără se fi d'ua frunză măcarū împiedicate? Cumū daru acea mânia nu s'a sleitū atunci cu totulu, mai cu sēmă cându sătiani, în timpulu asolutei lorū domnie, au venitū ș'au desbătutu cestiunea cu proprietariu ș'au doveditū că ei sciū a desbata cu linisceea și cu iubirea ce trebuie desbătutu și luminatū uă cestiune a'tiū de mare, atātū de uriașā? Cumū acea-mânia n'a resullatū cu totulu cându vedurāmū că pōte ea și numai ea a fostu causă că suveranitate nazionale fu jughiatū de intaganulu turculu și de sulția cazaaculu? cumū acea fatale mânia nu s'a stinsū în inse-și sorgințea iei cându vedurāmū România cōtropicā, insultatā, sleitā de onōre și

de avere, ucisū de invasiunea de la 1848? Cumū nu peri mai i urmā cându îndurarāmū ca nisce sclavi mișei cele lalte invasiuni de Muscall, de Turci, de Nemți, fără a ne incerca măcarū d'a ne impotrivi, fiā uā orā, fără ca nicl măcarū suverirea erilorū Pompieri se nu fi mai pututū descepta în noi simțimēntulu de omū, de Românū, de națiune? Cumū nu pari în sfârșitū cându vedurāmū pe austriaci propagēndu prin sate improprietărirea și cându scimū cătu de aprōpe de noi este Galicia și cătu de spaimēntătoare-i suntū ranele ce ea ne a presentatū, ce ea ne presentā încă? Și cumū acea nenorocitā și ucișelōriā mânia nu peri, nu se transformā în cugetare lină, agerā, și care se ne face pe toți se vedemū bine și până în adăncurile iei acestū cestiune politică și economică, dupe cătu vedurāmū de la 1860 și până acumū, dupe cătu s'au dișu chiarū în Adunare, despre „săbia lui Damocles“, dupe suferințele ce toți fără osebire, și mai cu sēmă reprezentanții proprietării, îndurarā în acesti trei ani din urmă? Cumū nu vedemū în ce făcu Zzarulu în Polonia, și nu înțelegemū că situațiunea nōstrā din afarā și din intru ne ordinā imperiosū se fimū bārbați inteliginți și în adevēru politici sēu se ne acceptāmū la cele mai mari și mai variate pericole?

Aceste suntū tătrebările ce ne facemū de trei zile, de cându audimū cele ce se dicū în acestā privință, de cându vedemū ș'audimū mânia și ne inteligința cu care chiarū acumū se desbata în multe locuri acestā mare cestiune. Se nu se creșā că voimū a opri desbaterile; din contra, amū suferi dac'amū vedē că ele nu se facu; darū este timputū se vedomū desbateri fără mânia; este timputū se n'legegemū că mânia orbesce; este timputū ca proprietariu se cunōscă în fundulu iei acestū cestiune, s'o desbatā cu linisce și s'o deslege cu inteligință și cu iubire, ș'acestā nu numai în interesulu lorū că Romāni darū chiarū în interesulu lorū ca proprietari.

Se nu uitāmū dicătorīa: — „scumpulū mai multū păgubescē și leneșulu mai multū alōrgă.“ se nu uitāmū că ei înșii au numitū acestū cestiune, și cu dreptu cuvēntu, „săbia lui Damocles;“ se nu uitāmū mai cu sēmă că de ce revoluțiunii politice, fiā cele mai rele, nu potū face, nici individiilorū nici a noua parte din de ce realu ce de sicurū ar face uā revoluțiune sociale. Sperāmū că vomū fi înțeleși; ș'acestā o sperāmū fiindu că nu credemū că s'a apropiatū ora dupe urmă a vieței acestei națiuni; noi credemū din contra că ncepemū viēta și că mari și frumoșe suntū destinările nōstre. Acestā credință ne face a spera că cestiunea rurale se va desbata cu linisce, cu inteligință, cu iubire și se va regula totū astūfelū. Și fiindu c'acestā este speranțā nōstrā, facemū astādi acestū apelū ș'apoi acceptāmū se se liniscescă spiritele ca se luāmū și noi cuvintulu în privința proiectulu infacișiatū și se ne incercāmū a areta prin ce schimbări, și cari nu suntū nici de cumū mari fiindu că nu schimbā principiile sale, ș'ar putē face fōrte bunū ș'ar putē se ne pune în stare pe toți d'a culege prin elū cele mai mari, cele mai bișiugate și bine făcătōrie rōde.

De la cestiunea rurale despre care vorbirāmū este învederatū că trebuie se trecemū îndatā la cestiunile politice ce suntū la ordinea zilei în tōtā Europa.

În numerulu de ieri arētarāmū tristețele darū înțeleptele și patrioticele cuvinte prin care Regele Danemarcei a închișiat lucrările Adunării sale. Mai publicāmū mai la valē încă câte-va cuvinte de mare însemnătate pronunțate d'acestū bravū, liberale, onorabile

și nenorocitū rege. Aci inse avemu se punemū îndatā suptu ochii publiculu următōriile însemnate cuvinte ale regelū Svediei și Norvegiei, pronunțate la deschiderea Camerel, și cari au astādi așteitulu locu în desbaterile publice ale lumel civi-sale. Eacā ce dice acestū Rege.

„In facia evenimentelorū ce ve suntū cunoscutē nu potū a ne recunōscē că pōte se fiā neapurate (inevitabile) ca ele se ne impue grele sacrificii.“

Si dup'acestā tegele Svediei și Norvegiei a cerutū de la Adunare unū creditu de 4 miliōne 500,000 franci, fără destinarō specificatā, ș'unu votū de la Adunare de a-1 da voiu „a întrebuița oștirile de linia și flota Norvegiei.“

Cuvintele de mai susū și 'ndatā cererea voiei Adunării d'a mobiliza, d'a întrebuița oștirē suntū destulu de limpedi ca se nu mai abā întrebuița de nici uā altā expicare.

Diariulu officiosū alu guvernulu franceze, le Pays vorbindu de presupunerile ce se facū că Rusia ș'ar putē se intervie în favōrea Alemaniei în casu cându Swedia ar intru în acestū reshelū, dice:

„Intr'au asemene casu Fracia și Englițera vorū interveni și ele, spre a opri Alēmania d'a profita de slăbiciunea Svediei.“

Ș'acumū suntemū erū firesca conduși a spune doue cuvinte atingătōrie de Italia și Austria.

Cititorii nostru sciū că foile italiāne spuserā necontentitū că Austria grāmădescō oștire în Venetia. Foile Wienel cându nu demințū țiceau în acestā privință. Acumū inse uā fōiā, Boersenhalle ingnāu armatōria wirturive.

„S'asurā ca n' facia formării a doue corpuri de armatā italianā pe rurile Pō și Mincio, guvernulu austriacu are intențiunea a re'nțări armata iei din Venetia prin doue corpuri noue. — Se mai dice încă că se va face, în cursulu anulu, uā nouā recrutare.“

Și po lēngā aceste se ne întrebāmū penru ce Engleșii facū uā asemene uriașā primire lui Garibaldi, generalulu nașionilorū care voiescu a se scula spre a dobēndi libertatea lorū? Pentru ce atâtū mare onōre învinsulu de la Aspromonte? Ce? Nu sciū ei c'a-cestā superā pe Imperatulū Napoleonē ș'ațată poporulu franceze, cari ar voi și elū se strēngā māna cuceritoriulu Rigatulū Siciliilorū cu una mie vōlontiri?

Se nu uitāmū încă cele ce raportāmū adesea aci despre desceptarea spiritalū în Fracia; se nu uitāmū a-legerile din Paris și mai cu sēmă cele doue din urmă care alesero pe doi membri ai guvernulu provisoriu de la 1848 și c'ua majoritate zdrobitōriā.

Și ca se se înțelegā și mai bine însemnătatea acestei alegeri se spunem ce dice însemnatulu organū alu guvernulu franceze, diariulu La France.

„Acestā alegere este unū faptū gravu, fōrte gravu, a cărui însemnătate este de prisosū s'o acudemū, s'o negamū.“

Și totū acelu diariū mai dice: „Prin resistință, (impotrivire la voința naționale) a căputū restaurațiunea și Ludowick Filip. Imperatulū scie că trebuie se caute opiniunea publicā și se mērgā cu dēnsa.“

Și Revista des Deux-Mondes, cea mai moderatā din tōte Revistele și din organile publice dice la 14 Martiu, naintea celorū douo mari și grave alegeri. „Francia este Tēra somnurilorū celorū lungi și repețitorū desceptării. Așteitulu simțimēntu alu situațiunii prezente este convingerea intimă de care este pētrunsū că nōplea în care ne amū adormitū în tăcere ș'apropiā de sfârșitulū iei.“

Și cine ore ar putē crede că Napoleonē III n'o se împingā acestā desceptare afara din otare spre re'nviuā-

rea nașionilorū și îmbuiberea prin gloria a celorū desceptați din intru? Nime ne pōte crede acestā afarā numai de acei cari la noi, — de vorū mai fi — n'ar fi nici astādi în stare a înțelege ce este la noi cestiunea rurale și cătu situațiunea din intru și din afarā ne impune imperiosū s'o deslegāmū grabnicū și fōrte bine. C. A. R.

D. St. Sloica ne trimite uā epistolā, prē târziū spre a o reproduce astā-ți. Respinge presupunerea ce s'arū putea face că S. S. din catastifulū contractărilorū pentru iluminare ar putea fi domnia sea.

Kopenhagen, 24 Martiu. Gazeta Berling anunță: Mesagiulu Regelū la închiderea Reichsrathulu s'a cititū de ministrulu de interne. În acestū mesagiū găsimū încă următōriulu pasagiū: „Prin amenințarea d'a se întrebuița s'ila, a fostū îndemnatū predecesorele nostru la tronū a da Holsteinulu și Lauenburgulu uā pozițiune separatā în Monarchiā. Acumū se numesce starea lucrurilorū, ajunā necesariū prin acestā cedere, uā rupturā a obligațiunilorū contractate. În numele acestorū obligațiunilorū se înființā în Holstein esecutiunea, și se ocupo Schleswigulu ca zalogū. În impulsu esecutiunii Holsteinulu se afiā suptu protecțiunea trupelorū confederațiunii, și, cu tōte acēstea, se lasā câmpulu liberū unei tendințe revoluționarie dirijată contra nōstrā. Ocupațiunea Schleswigulu se întrebuițā spre a trata acestā parte a țerei ca uā provincie prusianā sēu austriacā. Funcționariu se destitū cu grāmada, suptu preteste ne'nsemnătōrie, se aruncā la închisōre și se tratēzē mai reū de cătu cei mai de rindū făcētōri de rele. Monumentulu înmōrētării bravilorū nostru oștași se profanā și se derimā, cifra nōstrā la edifițiile publice se scōte, întrebuițarea titulu „regescū se opresue, vechiulu nostru stindariū alū țerei Danneborg trebuie se cēdā loculu stindariulu însurecțiunii din anulū 1848. Stipulările constituțiunii specialē a Schleswigulu, atingătōrie de limbă, au fostū înlăturate prin ordinū învederatū siluțōrie.“

Totū Gazeta lui Berling dice: Maiorulu italianū Venturini, care la 1859 a fostū adiutante alū lui Garibaldi, a sositū aici și merge la Athenā.

Kopenhagen, 25 Martiu. Gazeta lui Berling anunță de la Stockholm: La 23 comandanții mai multorū regimente de artilerie au primitū ordinea d'a cumpera cătu mai fugrivu ca și d'a arma doue baterie de tunuri ghintuite. Asemenea și regimentulu de Usari „Carolū XV“ a primitū ordinea d'a cumpera caī.

Berlin, 26 Martiu. Uā epistolā particulariā de la Petersburg cu data de 24 Martiu, anunță: În cursulu verei se va forma în Finlandia uā taberū de trupe indigene și de 30,000 ruși. — Trieste, 26 Martiu. Fregata francezē „Thémis“ suptu comanda capitaniulu Mories a sositū astā-ți aici de la Toulon. Acestā fregatā este destinatā a însoci pe „Novara“ în călătōria sea la Messiciū.

BUGETULU LUCRĂRIILORU PUBLICE PE ESERCITIULU 1864.

Esunerea bugetulu, ca și bugetulu, este prototipulu și călcātu pe principiele bugetulu anulu trecutū, numai cu ore cari variante noue și interventiri în ordinea capitolelorū.

Asupra proporțiunii limitelorū statulu-quo, cu creditele legislative, asupra creditelorū ulterioarie pe care erāși se basēdā pentru a legitima cheltue-lile făcute pēnā astā-ți și pe care voesce a perpetua și pe viitoriū, ca pe unū dreptu căștigatū, și pe lēngā care a mai adăogatū încă uā variante, sumele adoptate de secțiunea bugetariā a anulu 1863.

Pentru cele întliū basi, pentru a nu osteni pe lectori, ne ferimū la cele dișe asupra bugetulu anulu 1863, și se ne oprimū asupra celei dupe urmă variante.

Se amintimū numai, pentru a fi bine înțeleși, cea a ce amū dișu asupra numerōselorū secțiuni și personalulu acestui ministeriū că este în disproporțiune flagrante cu lucrările propuse prin bugetulu anulu 1863, și... se vedemū deca în bugetulu ce ne ocupo vomū găsi argumente care se constāte acestū adevēru.

La Pagina II, secțiunea 1-a, serviciulu ordinariū. Cap. 1-a, pentru

administrațiunea centrală din bugetul 1864, se propune 457,810, credite admise 405,570, lei adecā uā diferență în mai puciu de 27,760 lei de cătu suma cerutā în bugetulu anulu 1863, care dice că resullā din redacțiua personalulu, care pe trei luni de la începutulu anulu trecutū, era mai desvoltatū de cătu dupe trebuință, cea ce s'a recunoscutū și s'a redusū, precumū s'a adoptatū de secțiune bugetariā.

Eacā darū constatatu pēnā la evindință și afirmatū că personalulu era mai desvoltatū de cătu dupe trebuință, și uā simplā adoptare a unei cifre mai mici de comisiunea bugetariā, uā opiniune servā de basā ca să se adopte și de autorii bugetulu ca uā lege votatā. Acestā reducțiune de 27,760 lei provine de desființarea a 3 șefi de secțiuni, căci astādi nu mai figurēzā în bugetū de cătu 4 în locū de 7 șefi de secțiuni.

Cine pōte dar afirmā că opiniunea secțiuni era se fie admisā de Camerā? Cine ar trebui se despăgubeascā pe fiscū de sumele plătite unui personalu ce era mai desvoltatū de cătu dupe trebuință?

Se vedemū inse deca acestū principiū se aplicā la tōte sumele adoptate de secțiune și nu prē departe, ci chiarū la capitolulu următōrū dupe totū acea paginā, și imediatū dupe liniile prin care se încercā unū asemenea principū perniciosū.

Ecā ce vedemū la Cap. II. Corpulu Tecnicū a lucrărilorū publice. Credite cerute pentru 1864. 1,398,142 Credite admise (de secțiune negreșitū pe 1863. 1,152,093

diferență inplus. 246,047

Astā-ți comisiunea bugetariā mai reduce din acestū capitolū 4 archivistī ce costā 24,000 lei. Ei bine, ce vorū dice organizatoriū serviciulu? noi vedemū că reducțiunile și anū și acumū nu lovesoū de cătu pe ampoiții mici.

Acestā diferență de 246,047 lei ce se cete în mai multū de cătu cea adoptatā de secțiunea bugetariā a anulu 1863 ne va lumina pōte asupra tendințelorū autorilorū bugetulu.

Pentru acestā se ne aducemū ērāșā aminte că în anulu încetatū se cerea șepte inspectorii generali...

Și în anulu acestā de și nu vedemū figurāndū de cătu cinci inspectorii generali, inse ca secretarū alū consiliulu figurāndū 1 inginerū șefū de clasā I, numerulu inspectorilorū se urcā la șese.

Prin bugetulu anulu 1863 secțiunea bugetariā n'a adoptatū de cătu 135,600 lei, și ministerulu a cheltuitū și cheltuesce 201,600 lei, adicā 66,000 lei în mai multū de cătu permitea principiulu admisū ca normā: Faptulu este evidentū și n'are nevoe de comentarie.

Și acestā provino că s'a mântinutū numerulu inspectorilorū generali fără variațiune și amū putea afirma și fără necesitate.

Căci, deca Imperiulu Franceze pentru lucrări ce pe fie care anū costā sute de miliōne de franci n'are nevoe de cătu de 34 inspectorii de diferite clasificățiunii, și pentru uā inspectare așa de rigurōsā precumū existe acolo, de căți inspectorii generali ar vē nevoe celū multū uā poziție sēu doue de șosele ce abia se esecutā la noi pe fie care anū?

Sei că o se mi se obiecteze că astăzi numai există suptă denumirea de consiliul lucrărilor publice, ci subț acela de corpul tehnic al lucrărilor publice atașat la minister.

Atât mai reu, căci atunci suntem în dreptul a cere socotă de lucrarea cu care s'a ocupat și se ocupă acest corp.

Scim și afirmăm că n'a făcut de la crearea sa și până astăzi nici un proiect.

Scim că pentru lucrări nouă pentru care se cere milioane nu există nici un proiect (Pag. 9 alinea 30-32 observații).

Cunoștem că șapte puncturi de lucrări nouă cu care s'a ocupat tot anul corpul Tehnic al lucrărilor publice n'are nevoie de care de câte un inspector general, ci toate la un loc abia ar pute ocupa un singur inspector cu cunoștințe bune teoretice și practice.

De acea credem că serviciul ar câștiga mult și mai cu osebire tesaurul public, că reducțiunea de 11600 lei propusă de comisiunea bugetară pentru § I, personalul, din Cap. II, se fie de 120 mii lei, adică să se desființeze funcțiunile a 4 ingineri inspectori generali clasa II-a care nu pot avea nici o utilitate.

Și mai cu osebire suntem surprinși se vedem astăzi figurându pe d. N. Vairah între inspectorii generali care dupe diariul consiliului lucrărilor publice din anul 1859 n'a fost de cât toleranță vremelnică, și până când va veni un inginer indigen din străinătate ca se-lu ramplase și astăzi a ajuns inspectore generale.

Noi credem că comisiunea bugetară ia scăpat din vedere inginerii de circumscripțiuni, căci n'a făcut nici o observatie asupra acestei creațiuni nouă, care este copiată de la administrațiunea franceză.

În Franța, unde la departamentele cele mai laterale, există căi-ferate în construcțiune, șosele, poduri, canale scl. cu sute și mii de kilometre, necesitatea unui personal special permanent este unu ce natural.

La noi înse această imitațiune este pernicioasă, și necesită cheltueli nefolositoare de lefuri, pe cât timp lucrările în executare sunt mărginite numai la câte-va puncturi.

Titularii acelor puncturi sunt plătiți ca și titularii puncturilor ce n'au nici o lucrare.

La noi o administrațiune care ar înțelege bine conducerea lucrărilor, ar cunoșce cu câte-va luni mai înainte de începerea campaniei lucrătoare a anului, la câte puncturi are se concentreze lucrările, și dupe importanța lor ar împărți personalul de care are nevoie.

De aceea, pe lângă cei 72,000 lei ce se suprimă de comisiunea bugetară, ar fi bine ca Camera se reducă toate creațiunile nouă de ingineri ce s'a creat și se crează neincetat de două ani de zile se-lu pucinu se limiteze în disproporțiune cu lucrările ce se înființază.

Numerul inginerilor a crescut astăzi-fel în cât de fie-care inginer abia cade câte 3 se patru conductori.

Comisiunea bugetară i-a mai scăpat unu ce, dupe noi foarte grav.

Prin bugetul anului 1860 s'a statornicit de Camera, dupe o lungă dezbateră, diurnele și lefile inginerilor, căci precum se scie lefile atrag proporțiunea pensiunilor de acordată.

Camera a decis ca diurnele se fie $\frac{1}{3}$ parte din lefa și prin bugetul anului 1863 și prin bugetul 1864 diurna s'a confundat cu lefa, (pag. 11 alinea 33-38) acesta rămâne la apreciațiunea Camerei, deca osebirea

este legitimă, căci, când se dau congedie titularilor cu o diurna, diurna nu se plătesce și rămâne între economiele tesaurului public.

La cap. II § 2. materialul ministeriului art. 4 cere 30,000 lei pentru cheltueli de studiu pentru șosele, poduri, porturi și riuri, comisiunea bugetară nu acordă de cât 20,000 lei.

Pe cât timp ministeriul ar mănține și Camera ar acorda personalul acestor 12 circumscripțiuni cu numărul inginerilor și conductorilor ce primesc lefuri, nu se poate înțelege această alocare cerută, căci aceste circumscripțiuni îmbrăcișază totă România, și este peste puțină ca în toate circumscripțiunile se se facă lucrări atât de importante, în cât titularii se nu pot face acele proiecte.

Prin urmare această împrejurare confirmă opiniunea noastră că inginerii permanenți de circumscripțiuni nu sunt de trebuință, și de aceea repetăm se se suprimă inginerii de circumscripțiuni, se pentru lefa ce primesc se facă studiile de asemenea natură, și se se suprimă și acei 20,000 lei adoptați de comisiune.

Art. 5. Complectarea studiilor riurilor Dimbovița, Prutul, Ialomița și Borcea. (pag. 12)

De atâția ani de zile vedem că se plătesc unu inginer în misiune cu contract pentru riuri (pag. 8 par. 2) și pe care îl vedem figurându și în bugetul anului 1864.

Mai sciu, deca memoria nu ne înșelă, că și alte persoane, precum între alții și d. C. Aninoșanu, a fost ocupat anume cu râul Dimbovița de câțiva ani de zile, și a avut și conductorii atașati pe lângă deșii.

Ne prinde dar mirare cum până acuma, cel pucinu studiile Dimboviței și Prutul, nu s'au terminat, căci scim că unu specialist capabil ar pute se rădica plan dăca nu mai mult cel pucinu pe o lungime de 10 kilometre pe di, fie chiar și de 1 kilometru, care în atâția ani de zile ar da câte-va mii kilometre de lungime, și că studiile de canalizare se fac în birou în timpurile urate și mai cu osebire.

Și mai scim că toate riurile enumerate nu pot avea cel mult de cât câte-va sute de kilometre de lungime.

Când dar persoane special ca acei de la ministerul lucrărilor publice care fac bugetele vin și propun asemenea cheltueli, n'ar trebui ore se spue și se probeze cu acte în mână starea de înaintare la care a ajuns lucrările, și se ceră într'un mod pozitiv suma de alocat, eru cifre rotunde care s'a repetat în fie care buget, aci mai mult aci mai puțin ca se ajungă se combleze lacunele bugetului. De acea nu numai că Camera n'ar trebui se dea nici o sumă pentru acele lucrări când plătesc unu personale destul de numeros, ba încă se ceră se vada studiile făcute de fie care din acele persoane ce au primit lefuri însemnate pentru acele studii.

Motivele dar suptă care se cere alocatiunile din cap. II art. 1, 2, 3, 4, 5 și 7 sunt, dupe noi, curioșe și merită se atrag atențiunea și a ministeriului și a Camerei, căci totă organizațiunea lucrărilor publice depinde de la acest capitol.

Și proba cea mai evidentă pentru aceasta este că pe cât timp reducțiunile adoptate de secțiunea Camerei au privit pe personalul nespecial și care n'au voce la facerea bugetului, reducțiunile s'au făcut.

Earu pentru reducțiuni mult mai mari și mai însemnate, și care se atinge de inspectoratul general și de corpul tehnic, nu numai că reduc-

țiunile adoptate nu s'au primit, ba încă au crescut cu 246,047 lei din care 66,000 lei numai pentru inspectoratul general.

Credem că dupe cele dișe în trecut n'avem nevoie se mai adăogăm unu singur cuvânt pentru ca se aretăm cauza pentru care nu s'a primit acele reducțiuni, care era mult mai nemerite și mai avantajoșe pentru tesaurul public.

Căci așa precum este organizată administrațiunea lucrărilor publice pentru înființarea de 10 milioane lei șosele se cere pentru administrațiunea centrală 457,810 lei și pentru corpul tehnic 1,398,142 lei, adică unu total de 1,855,952 lei, serviciul costă dar peste 18% eru nu precum se dice în espunerea motivelor abia 6%... (pag. II cap. II al. 11-13.)

Opiniunea noastră este că, deca Camera voiesce se mai cheltuească în darnu încă câte-va decimi de milioane pentru ca se dobândesc convicțiunea ce avem că în secolul în care trăim înființarea de șosele este a recula țera câte-va secole înapoi, îi propunem ca se orinduiască unu comisiune care se chiame în ajutor persoane care s'au ocupat de lucrări publice, pentru ca se facă o organizare conformă cu resursele și nevoile țerei, și atunci numai se va vedea că lucrările propuse prin buget ar pute se coste câte-va milioane mai puțin.

De aceea, numai intrăm în celealte amănunte ale bugetului precum starea deplorabile a șoselelor de dincolo de Milcov, care cu toate alocările de milioane anuale, au ajuns întruă complectă dărăpănare, cea ce probază milioanele ce se ceră acum pentru repararea lor.

Cestiunea șoselelor din acea parte a României are nevoie se atragă atențiunea din mai multe puncturi de vedere.

Inse această fiind de o altă natură, ne vom ocupa la timp.

I. I. Melic

BULETINULU PARLAMENTARIU.

Sedința de la 18 Martiu.

S'a făcut balotarea între d. P. Olănescu și Orescu. Cel dănteu s'a ales și cel de al doilea a cădutu.

Pensiunea de 2,500 lei pe lună ce se cuvine d. C. Brăiloiu s'a cercetat și s'a incuviințat de Adunare cu 68 bile albe contra 19 negre. Lipsia d. C. Brăiloiu 4 luni din an de serviciu, care nu s'au putut constata din cauză că dănteu a început cariera de la scriitor în cancelarie într'un timp când nu se făcea însemnarea timpului acestuia; inse Adunarea luând în considerare cel 7 ani de profesori ai d. C. Brăiloiu a creșut că importanța acestui serviciu penibile rescumperă cu asupra de măsură cele 4 luni ce lipsiau d. Brăiloiu și i-a acordat pensiunea cuvenită.

Adunarea a intrat în cercetarea bugetului de cheltueli alu ministeriului de externe precedendu-o de o mică discuțiune generală în care d. Dim. Ghica a stăruit asupra modului de procedare celui mai lesnicios și mai ales asupra economiei ce trebuie se se facă în cheltuelile publice. D. Ministru primariu a declarat că și guvernul este pentru economie; inse nu admite economia aceea care ar face imposibile aplicarea îmbunătățirilor făcute în serviciile publice votate de Adunare. În facia creațiilor nouă, cum este comuna, consiliile districtuale, consiliul de stat, curtea de compturi etc. etc., este de neapărată trebuință a crea nouă resurse, căci nu se poate lăsa în suferință serviciile cele vechie și a se face economie în cheltuelile ce ele necesită pentru a satisface pe cele nouă.

Acesta n'au fost nici ideea comisiunii bugetarie care, dupe cum a diș d. Ion Docanu, a făcut economie fără ca se desorganizeze nici suptă prefecturile, nici alte servicii vechie.

Cel dănteu paragrafu din bugetul ministeriului de externe fisază onorariul ministeriului la suma de 5000 lei pe lună. D. Sichelnu combată această sumă dișendu că nu vede nici un cuvânt spre a nu o lăsa la 4000 lei cât a fost în anul trecut și prin urmare crede de a sa datori a propune unu amendament de a reduce de la 5000 la 4000 lei, mai ales că nici starea Tesaurului public nu este atât de prosperă cât se permite a se face sporiri în onorariile domnilor ministri. D. Boerescu susține cifra de 5000 lei pe lună pentru că nu este, dișe, esagerată, ci mai ales este justă, este democratică, este conformă cu sistema constituțională. Tote aceste cuvinte, inse, nu sunt la locul lor aici. Justiția, se cum ar dice d. Proudhon balanța economică, este greu de statornicit între drepturile și datoriile ministrilor, între servicii și plata lor. Asemene nici democrația n'are nimic a face acea în 5000 se în 4000 de lei pe lună. Cât despre argumentul că adică ar fi mai bună sistema constituțională în 5000 lei de cât în 4000 lei pe lună, n'avem nici un cuvânt de a ne opri și la densul. Mai bine a susținut d. primu-ministru onorariul de 5000 lei de cât d. Boerescu, luând cuvintele sale din natura lucrurilor și împrejurările care îngreună tratul unu ministru. D. Sichelnu a recunoscut de adverate cuvintele d. Ministru în contra cărora n'a putut aduce de cât resursele și nevoile în care ne găsim și cari nu ne permit a spori onorariile funcționarilor. Teremul d. Sichelnu era sănatos, dar a rămas neatinș și Adunarea a incuviințat 5000 lei pe lună.

La apunamentul directorului ministeriului, comisiunea a propus o reducere de 500 lei pe lună, d. ministru de interne a combătutu-o citindu acea ce voea se dice și din care cite încă s'a înțeles că 2500 lei pe lună au fost votate la 1860 de Adunare și că prin urmare acum Adunarea n'ar trebui se revie asupra votului se și se reducă suma la 2000 lei pe lună, mai ales că în bugetul prezentat pentru anul curinte diferența în mai mult nu este de cât de 47000 lei. D. Vascescu susține suprimerea celor 500 lei din onorariul directorului pe cuvântul că admitendu-o sporim cheltuelile, și sporim cheltuelile trebuie se sporim și dările; și fiind că nu mai putem spori imposibilele, apoi trebuie se călămă a face reduceri. Am făcut, dișe, unirea ministeriilor și cheltuelile în loc se scădă au sporit, cu toate că în anul acesta s'a sporit veniturile cu 25 milioane și încă totu nu se ajunge pentru a acoperi toate cheltuelile.

D. Ministru primariu răspunde dișendu că dacă nu se ajungă, pricina este că au făcut multe creațiuni nouă și neapărată trebuință pe care nu le putem ține cu resursele vechie, precum dice și cântecul francez, pe care-lu cită, că din oă jiletă nu se poate face oă manta. D. Arsachi dișe că vede cu părere de reu reducerea onorariului directorului la 2000 de lei pe lună, și dice că este de părere ca funcționarii ministeriului de externe se fia mai bine plătiți de cât ceilalți. D. Ion Docanu recunoșce simpatiile d. Arsachi pentru funcționarii cu care au servit dănteu, inse nu poate admite privilegiul acesta în favoarea lor, mai ales pentru bugetul pe 1864 dișendu se la 1,456,436, prezintă unu spor de cheltueli peste bugetul anului trecut, nu de 47,000 de lei, dupe cum dice d. Ministru de externe, ci de 237,600 lei.

D. Ministru de externe esplică cum este acestu spor pe care-lu defalcă dișendu că chiria ce se plătesc pentru palatul domnesc nu este o cheltuelă nouă, fiind că acesta era trecut în bugetul lucrărilor publice și că s'a permutat în bugetul ministeriului de externe numai pentru ordine.

D. Prijbenu combată cu bunul se simțu toate cheltuelile vechie și de prisos și dice că nu se cuvine se avem mai mulți funcționari de cât ce trebuie și că ar fi bine se se primescă reducerile comisiunii bugetarie. D. primu ministru răspunde d. Prijbenu dișendu că nu ne aflăm în anul 1836, ci în 1864, că acum România are o politică pe care trebuie se o susție și că pentru aceasta are nevoie la ministeriul de externe de omeni cu cunoștințe superioare.

D. Oteteleșianu arată adunării că bazele lucrării comisiunii bugetarie au fost de a nu face sporirea dărilor și prin urmare de a face reducerea cheltuelilor, și că scaderile nu s'au făcut de cât asupra sporurilor ce ministeriul actual a făcut în bugetul decretat alu ministeriului trecut.

D. primu-ministru nu recunoșce acestu buget și de aceea s'a servit în lucrarea sa cu bugetul votat de adunare și refuzat ministeriul trecut; nu vrea se scie cea ce a făcut comisiunea bugetară. Unu stat, dișe, nu este ca unu particular. Particularul face bugetul dupe veniturile ce are și trăescă cum poate, statul inse are nevoi pe care nu poate se le lase nelindustate și că la ministeriul de externe sunt astăzi afaceri cari cer multe și variate cunoștințe din partea funcționarilor se și, prin urmare cere ca aceștia se fia plătiți mai bine de cât ceilalți.

Adunarea a primit suprimarea de 500 lei pe lună din onorariul directorului dupe cum a fost propus de comisiune. Dupe aceea a respins scaderea de 50 lei pe lună la șeful cabinetului M. Sale, precum și aceea a secretarului ministeriului.

Se ne oprim puțin aici spre a lua notă de confuziunea cea mare ce domnesce în Adunare, unde acum fie care deputat face oficiul președintelui. D. Ion Ghica vine în locul d. C. Crețulescu și continuă prezidarea Adunării care primase reducerea onorariului șefului de secțiune și a celorlalte creațiuni nouă și sporiri de onorariu din secțiunea 1 și a 2 până la capitalul alu 2 în suma de 55,200 lei. D. C. Crețulescu se sue eru la birou și dezbateră se oprește la directoarele de limba franceză a Monitorului care se cercă a se suprimă; inse Adunarea n'a incuviințat, precum n'a incuviințat nici suprimarea celorlalte cheltueli de lemne de foc, de cumperări de cărți, de abunamente la diarie străine, etc.

La cheltueli diplomatice și de presă d. ministru de externe cere 500,000 de lei pe lângă cele 200,000 lei, propuse în buget, și incuviințate de comisiunea bugetară. „Cuvântul pentru care cere acestu spor este că se simte trebuință a se trănite omeni în stănelate cu misiuni politice ca se pledeze interesele țerei și se facă a se admite în conferințe se congrese țera noastră, de nu cu votu deliberativ, cel pucinu cu votu consultativ; și cu condițiune de a nu dispune de această sumă de cât în casu de absolută necesitate și ca de oă sumă extraordinară, suplementară și cu totul excepțională numai pentru anul acesta.

D. ministru primariu susține cererea dișendu că se vorbesc de conferințe, că ideea de congresu nu este abandonată de imperatul Napoleon III, și că țera noastră trebuie se aie și a ave concursul presei franceze și

engleze. Avem nevoie, dize, a comitate ideea de conferințele ce s'ar fi făcute asupra afacerilor noastre fără de participarea noastră și pentru acesta trebuie să trimitem persoane care să scie a apera drepturile noastre. Tera nu poate rămâne lipsită de ajutorul presei. Cât timp se găiau cei espatrii afară din țară, ei susțineau interesele țării prin presă, înso de când au venit în țară și au început a fi ocupați în Adunare și în guvern, presa europeană a fost neglijată și au ajuns de a nu se mai ocupa cu noi. Acesta face a se simți absoluta necesitate de a lua măsurile spre a susține drepturile și interesele noastre prin presă.

D. Lascar Catargiu, aducându a minte Adunării, că pentru aceste trebuințe s'a prevedut în legea de comptabilitate a se aloca uă sumă, că această se va și face la sfârșitul cercetării bugetului și că, prin urmare, propune Adunării de a se amâna desbaterea asupra cererii d. ministru de externe până la votarea fondului extraordinar, din care au se se întimpline și cheltuețele supplementare și acele extraordinare.

D. primu ministru, esplică că în înțelege astu-felii articolele votate din legea de comptabilitate și dize că a-fără din acesti 500,000 lei are se căra pôte pînă la 3 milioane cu care speră că va pôte scapa țera de plată a 30 de milioane ce o amenință. Daru ne putendū a se esplică mai multu asupra acestor lucruri cere ca Adunarea se numescă căi-ba bărbați căroro le va spune aceea ce nu pôte spune în publicu. Conferințele, dize, sunt a se face și amū lipsi țerei nostre dacă glasul nostru nu se va ridica, avem nevoie să aretăm că este uă contradicțiune între tratatul de Paris, care recunoșce autonomia noastră, și între convențiunea de Paris care o restringe.

D. Dimitrie Ghica nu tăgăduescă trebuințele noastre, daru fiindu că urmeză a se face uă comunicare și uă înțelegere între Adunare și guvern, cere ca se se amâne votarea sumei de 500,000 lei pînă la votarea fondului de cheltueli extraordinare. D. primu ministru insiste ca se se voteze acum și dize că politica ministerului a fostu se arete puterilor Europei că nu suntem în anarhia, că țera merge spre progres și că acumū guvernul și Adunarea sunt una. N'amū trâmisiu, dize de cându sunt la putera nici uă hirtia la străin în contra țerei, în contra Adunării, daru precumū țerele civilizate susținū interesele lorū prin presă asemenea trebuie se le susinemū și noi.

D. Verdescu vedendū că guvernul nu are se mai spus nimic pe lingă cele ce au dize ca se susțin credutul ce cere, este de părere a se acordă acumū indată suma de 500,000 lei, dize că amânarea ecivalază cu refuzul. Cu toate aceste Adunarea a amânătu cererea pînă Vineri; eru d. Dimitrie Ghica protesteză în contra procedurii ministerului de a cere fonduri atāt de considerabili fără de a urma calea constituționale, fără de a le aduce prin proiecte de legi și fără de a da timp Adunării ca se le studieze. Adunarea a votatū cele 200,000 lei pentru cheltueli diplomatice și de presă, precumū a votatū și 100,000 lei pentru indemnizările de drum ale inălțimilor sale, care a datū occasione d. Dimitrie Ghica a face protestul seū, nu în contra aceste sume, ci în contra procedurii cu care s'a cerutū și s'a priimitū și de Adunare.

Ședința viitoria s'a otărit pe Vineri, cându se va termina bugetul de cheltuețele alu ministerului de externe, din care n'a mai ramas de câtū agon-

ția de la Constantinopole, Paris, Londra, Turin, și Belgrad.

Lucrarea făcută asupra bugetului de cheltueli alu ministerului de externe în ședința de astă-ți este următoria. Suma cerutā de ministru: a fostū 1,456,434 lei; din această sumă s'a scăzutū 61,200 lei și s'a adăogitū 100,000 lei, prin urmare Adunarea astă-ți a mai datū încă 38,800 lei peste cei ceruți în bugetul presintatū de ministru, a sporitū daru n'a scădūtū. Acesta este rezultatul definitiv alu ședinței de astă-ți. Suma totale a bugetului ministerului de externe s'asnitū la 1,495,234 lei. I. I.

INSTRUCȚIUNEA PUBLICĂ ȘI ORGANISAREA JUDECĂTORĂSCĂ.

Nepăsarea pentru lucrul publicu, pentru interesele cele mari ale țerei, este semnul celū mai tristū despre amorțirea în care este aruncată uă țară. Cându binele se face, cându uă ideea mare triumfă, cându uă reformă folositoria este dobândită, fără se deștepte multă mire, simpatie și recunoștințe; și cându legile sunt calcate, cându reul creșce pe fie-care ți, cându viitorul țerei este pus în pericol, fără a se rădica din toate puterile uă voce puternică pentru a protesta, a se împotrivi și a împedca reul, atunci, fie descurajare, fie năsimțire, fie urmele unei lungi sclavie, suflarea vieței a părăsitū acea țară, și tôte încercările, tôte silințele de a o deștepta, rădica pe picioare și împinge înainte, suntū deșertele încercări de a insufla și scapa unu osu pe care s'a întinsū mâna morții.

Din fericire pentru viitorul țerei nostre, nu suntem încă căduți în această stare fără speranță; daru reul esiste, nepăsarea este mare și consecințele sale suntū funeste. Toți cari au oservatū faptele petrecute în anii din urmă nu mai potū avē cea mai mică îndouială că dacă nepăsarea pentru lucrul publicu n'arū fi fostū atāt de mare, multe greșele, multe abuzuri, s'arū fi pututū impredca de a se face. Daru nu; se simte reul, se scie că are a se face, se vede făcându-se, și nu se dize nimic, nici uă prevestire pentru alu opri, nici uă lucrare pentru alu înlătura. Numai dupe ce s'a făcutū, și cându prin urmare este mai cu greu de îndreptatū, numai atunci, cându val este prea tărđiu, începū desbateri, critice, plāngerī și acușățiuni.

Pe cine lasă trebuie atunci se aruncămū răspunderea dacă nu pe noi înșine? Și ce trebuie se acusămū mai mult de câtū nepăsarea noastră? Pentru ce rămānemū tăcuți și nepăsători cându vedemū puindu-se focū la uă casă, și cându avemū încredințarea că acea casă are negreșitū se arđă, începūndu apoi, dupe ce casa a ars de tot, a ne plānge și a ne tinguī, cându noi singuri suntemū culpabili pentru că n'amū strigatū că arde casa și n'amū sārītū se stingemū focul?

Nu este esagerare în cele ce dicemū; nu ne închipuimū noi înșine a acestu reu numai pentru plăcerea de alu combate. Împrejurarea ce vomū pune naintea publicul va dovedi că reul de care vorbimū esiste și că oservările ce facemū suntū întemeiate.

De șese ani țera astēpta organizarea sa, intreruptă, împedcată, amānată de împrejurări cunoscute astă-ți de toți. Lipsa acelei organizări, afară de cele mai mari pericole în care arū fi aruncatū țera, era unu puternicu pretestū pentru puterea executivă s'acuse puterea legislativă, care, și ea la rândul seū, și cu legitime cuvinte, acusa puterea executivă. În facia coalițiuni formate pe terēmū libertăților constituționale și alu întemeierii naționalității prin solida și rāpedea orga-

nizare a țerei, puterea executivă a convocatū Adunarea și i-a înfățișatū tôte legile fundamentali, dicendū-i într'unu chipu solemnū: *se ne punemū pe lucru. Noi se înfățișămū proiecte, d-vōstrā se le discutăți și se le volap, și noi se le supunemū la puterea executivă spre sancționare.* Adunarea nu putē, în urma declarărilor sale, și în facia îndatoririlor puterii executivă, a nu se pune pe lucru, fără a se compromite naintea țerei și a Europei, precumū s'arū compromite puterea executivă dacă nu va îndeplini cea-a ce s'a îndatoritū a face. Adunarea s'a pusū pe lucru și a lucrutū c'ua activitate, c'ua stărūință și c'uni spiritū liberal care meritā s'atragă simpatiele și recunoștința națiunii întregi.

Pôte că unele legi arū fi cerutū unu studiu mai profundū, uă desbatere mai întinsă; pôte că grābirea cu care au fostū votate a făcutū a se perde din vedere multe îmbunătățiri cari s'arū fi pututū introduce. Daru nici uă lege nu se face pentru a nu mai fi schimbată; punerea sa în lucrare arētā lacunele sale, și cu timpul reul doveditū prin sperința se îndrepteză fără mare greutate. Trebuința cea mare, trebuința simțită de toți era se se întrestreze țera cu tôte legile fundamentali necesarie care se pôta forma uă sistemă completă de organizare a cărei lipsă măria desordinea și confuziunea. Departe de a fi acusatū, Adunarea meritā cele mai sincere laude.

Negreșitū, dacă bărbați competenți, afară din Adunare, ar fi adus luminatūlorū concursū în desbateră diferitelorū legi până a nu se vote, Adunarea n'arū fi lipsitū de a se folosi de autoritatea cuvântului lorū, grābinduse a îndrepta cea-a ce li s'arū fi doveditū că este reu.

Cu părere de reu înse amū vedutū că omeni speciali ale cărorū oservațiuni arū fi fostū atāt de folositorie au făcutū, și cându unii au venitū se arēte reul, era, din nefericire, prea tărđiu, căci legile în chestiune erau votate.

D. T. L. Maiorescu din Iași ne a făcutū onōre a ne adresa uă seriē de câte-a articole asupra proiectulū pentru organizarea generală a instrucțiunii publice, atrāgāndu atențiunea Adunării și a publiculū asupra mai multorū vișe ale acestorū proiectu. Cândū amū primitū înse articolele d. Maiorescu, proiectulū era terminatū de secțiunile Adunării, și în ajunulū de a le publica, proiectulū a fostū lăstū în desbatere și votatū. D. Maiorescu se pôte înse consola, pentru că vișul celū mai mare dupe noi, numirea consiliului superior de guvern, eru nu ales de profesori, combatū din tôte puterile de d. C. A. Rosetti, neputāndu-se îndrepta, cele lalte ameliorațiuni ce s'arū fi putut face arū fi fostū neînsemnate pe lângă acelu vișū rādical. Daru d. Rosetti n'a ieșutitū, nu ne îndouimū că d. Maiorescu arū fi fostū mai fericitū, dacă ne arū fi trâmisiu articolele sale mai nainte, căci proiectulū era tipăritū de mai mult lună, a fostū în desbatere secțiunilorū mai mult timp, și negreșitū Adunarea n'arū fi remasū îndefierintă înaintea celorlū ce i s'arū fi arētātū în acestū proiectū de mai mult profesori și bărbați speciali cari arū fi avutū mai multă autoritate și mai multă succesū de câtū d. C. A. Rosetti.

Acestea le putemū dize și despre alte legi, și mai cu sēmă despre legea pentru organizarea judecătorească, atāt de importantă prin consecințele bune seū rele ce pôte avē după principiile po cari va fi întemeiată. Cândū d. Boerescu a publicatū în această fōișă proiectulū seū de lege, l'ua-a precusū de uă scrisōriă prin care chiamā atențiunea omēnilorū speciali a cărorū desbatere arū fi contribuitū neapăratū a face se triumfe principulū celū mare pentru alegerea judecătorilor.

Acestū principū a fostū susținutū de d. C. A. Rosetti, în secțiunile Adunării, precumū asemenea și de d. A. Panu, atāt prin cuvintele sale, câtū și prin articolele publicate în această fōișă. Afară din Adunare, dintre atātia bărbați speciali, singurū d. N. Blaremberg, a desbătutū proiectulū pentru or-

ganizarea judecătorească, sprijinindū alegerea judecătorilor, și aretāndū tôte retele consecințe ale instituirii judecătorilor unicū pe care cu multū cuvētū lu-a numitū judecătorii unicū.

Nu suntemū înse în dreptū a crede că Adunarea ar îndrepta în această lege tôte părțile vișioșe și ar priimi chiarū principulū datatōriū de viștā alu alegerii judecătorilor, dacă și alți bărbați competenți, și mai cu osebire d. C. Bosianu, ar aduce puterniculū concursū alu științei și autorității sale în această însemnată chestiune? Suntemū cu atāt mai multū în dreptū a aștepta acestū concursū alu d. Bosianu, că convicțiunile sale suntū favorabili principulū ce sprijinimū, și avemū deplina încredințare că un singurū cuvētū alu seū, cu autoritatea meritată ce a sciutū a dobēndi, va forma și întări convicțiunea Adunării făcendū neapăratū se triumfe în organizarea judecătorească marele principū alu alegerii judecătorilor.

Astū-felū, dacă legile votate și cari se vorū mai vola, nu vorū fi precumū arū fi pututū se fie, se nu acushmū Adunarea care a avutū mai nainte de tôte în vedere a completa organizarea țerei, și care apoi a fostū lipsitū de concursulū omēnilorū speciali cari prin presă arū fi pututū lumina mai multū desbaterea.

Dacă totū nu este bunū, și dacă reul s'a făcutū și se face, se ne acushmū pe noi înșine, se acushmū nepăsarea noastră. Radu Ionescu.

ALEGEREA JUDECATORILORU.

Acestă însemnată chestiune a fostū desbătutū, suptū tôte punturile sale de vedere, de onorabilele deputatū și vice-presedinte alu Adunării, d. A. Panu într'unu articulu speșiale publicatū în fōia de la 19 Martie. Opiniunea sa, întemeiată pe adevăratele principie ale democrației, suptū care tôte puterile Statulū decurgū din suveranitatea popululū, consecințe cu principulū care este bazea sistemelū nostre de guvernământū în care puterea executivă și puterea legislativă suntū alese de națiune, conformū cu vechiele datine ale țerei nostre pe cari timpul nu le-a pututū încă desfința de totū, are asemenea cu sine autoritatea celorlū mai însemnați juriscunșulți ale cărorū cuvinte meritā s'atragă cea mai seriōsă atențiune a publiculū și a Adunării în favorea principulū alegerii judecătorilor.

Vomū reproduce aci cuvintele unora din acesti bărbați însemnați, începēndū cu marele Montesquieu, care în memoritōria scriere Spiritulū Legilorū, ne-a datū rezultatul a tōi-dec de ani de oservare și meditațiune asupra legilorū din tôte țerele. Cuvintele sale singure arū fi de ajunsū spre a ne convinge pe toți că este de mātutōriū principulū alegerii judecătorilor.

Eacă opiniunea lui Montesquieu:

„Poporul este admirabil pentru a alege pe acei căroro trebuie se încredințeze uă parte din autoritatea sa. Elū n'are a se cări de câtū prin lucrul pe cari nu pôte a nu le cunōșce și prin fapte cari cadū suptū simplulū seū. Elū scie prea bine că unu omū a fostū adese la reșbelū, că a avutū cutare și cutare succese, elū este daru prea capabil de a alege unu generariū. Elū scie că unu judecătorū este plin de stărūință, că multū omeni esū din tribunalele seū mulțumiți de dinstulū, că n'a fostū încredințatū de corupțiune, eca destulū pentru ca s'alēgā unu judecătorū.”

Este opiniunea lui Portalis combātendū în termeni următori, la 24 Brumariū anulū IV, Consiliulū celorlū vechi, numirea judecătorilor de puterea executivă:

„Dacă se violēz Constituțiunea dānduse directoriulū dreptulū de a numi pe administratori, ce va fi daru dacă i se va acorda acela de a numi pe judecători. Astū-felū justiția arū nasece dinstū autoritate constituită, ea n'arū esiste prin ea însăși. Acestă a trea putere stabilită în Constituțiunea pentru a cumpeni pe celelalte, n'arū mai ține existința sa de cētū de la una din cele lalte douē; nu trebuie precumū a făcut vechul guvern, se stabiliți comisari, ci judecători, și în sistema ce vi se propune, ați forma comisari erū nu tribunale. Întrēb, această este justiția ce Constituțiunea a asicuratū cetățānilorū francesi? Trebuie ca ordinea judecării se fie intactă; trebuie ca ea se păstreze independința sa în Statū, precumū consciința o păstrēzā în inimă o-

mulul. Dacă arū fi altū-feliū, tribunalele n'arū mai fi de câtū instrumente pasiunilor și voințelor acelorū cari le-au creatū.”

Este opiniunea lui Dupont rostinduse astū-felū în ședința de la 29 Martie contra perpetuității magistraturilor.

„Judecătorii nu suntū proprietarii justiției. Ce însemneză ôre funcțiunile pe viștā, de câtū uă adevărată proprietate? Perpetuitatea judecătorilor era uă instituțiune folositoria într'uă altā ordine de lucrul; ea ținea de vechiulū regimē; ea era uă parte însemnată dintr'insulū, asemenea privilegiilorū corporațiunilor și individuelorū, ea servia de bariēră despotismulū; daru ca și dinsele ea era vetemătōriā libertății.

„Oamenii cari sciū c'ua datū judecătorii, ei nu se vorū mai da josū din tribunalele lorū, suntū ispititū a privi funcțiunile lorū ca uă înstrāinare a societății în favorea lorū, și pe dinșil ca uă clasă deosebită în Statū... Făcendū pe judecătorii perpetuali, riscāmū de a slābi într'inșilū simpțiunilū ch'arū alu justiției. Cea-a ce constituie moralitatea între omeni, este egalitatea raporturilor lorū și reciprocitatea faptelor lorū. Motivul care ne face drepti către cel-laltū, este mai cu sēmă dorința și trebuința ca la împrejurare alți se fie drepti cu noi înșine.

„Judecătorii perpetuali nu vedū pe egalul lorū inștituțabil; ei nu vedū într'inșilū omeni cari potū a'i judeca seū influința asupra sōrțel lor. Ei suntū dar împinși fără voia lorū la ideie de superioritate, seū celū puțin de distincțiune contrarie în genere ideiei de justiție și de nepărținare.

„A declara inamovibilitatea este a lucra în interesulū judecătorilorū celorlū rei.

Este opiniunea lui d'Andrē, unulū din magistratū Franchet cel mai instruit.

„Nu este îndouielă că omeni cari arū fi judecători pe viștā arū privi funcțiunile lorū ca proprietatea lorū, și arū căuta se întinđā prerogativele lorū. Nu este îndouielă că cu timpul spiritulū de corp arū ataca libertatea. Singura obiecțiune care arū pôte la începutū se fie mai dreptă este această, judecătorii cari se schimbă n'arū fi bunū judecători. Cređū din contra, că judecătorii pe viștā arū fi rei judecători. Este sicurū că unu magistratū încredințatū că va păstra starea sa tōtā viștā sa, își face uș rutină și nu mai studiēdā. *Putēți în această privință se credeți sperința mea.* Judecătorii onorați cu alegerea popululū nu o vorū crede că nu mai au nimic de învețat și că nu mai au de câtū a judeca. Astū-feliū, inamovibilitatea este unu mișloc sicurū de a avē rei judecători. Magistratū care se schimbă, dorindū a se conserva, va lucra și va da uă bunā justiție. Veți îndemna pe omeni de lege a se conduce cu desinteresare și probitate pentru a dobēndi voturile popululū.

Este opiniunea lui Roederer:

„Ceru că judecătorii se fie temporari; cerū această pentru interesulū judecătorilorū, pentru interesulū justiției, pentru interesulū politicū național; câtū despre interesulū justiției, nu voiți mai adăuge nimic la cele dize de d. d'Andrē, este limpede pentru mine ca judecători a-leși pentru trei ani, cari vorū pôte fi depărtați din Tribunale dacă se vorū conduce reu și păstrați dacă se vorū conduce bine, vorū asicura ministeriulū justiției a celū respectū și acea maiestate pe care opiniunea publică i le dā. Cātū despre interesulū judecătorilorū, a'i declara inamovibili, arū fi a lucra în interesulū judecătorilorū rei, a determina durata funcțiunilor lorū și a autorisa re alegerea lorū, este a se ocupa de interesulū judecătorilorū bunī; încrederea publică va păstra pe acei cari se vorū fi aretatū demai de această încredere.”

ACADEMIA S. SAWA.

Curs gratuit de literatura Elina

de

Epaminonda Franchet.

Lecția întēia Duminică viitorie, 22 Martie, la ora 11 a. m.

SALA BOSSEL.

TEATRU ROMAN.

Duminecă la 22 Martie, D-na MATILDA PASCALY va juca în beneficiulū seū bucății ale repertoriului frances. Suntemū sicuri că publiculū, care cunōșce și aprețuiesce talentulū d-nei Pascaly, nu va lipsi măcarū astā datā a arāta prin faptū cea-a ce simte.

LA MAGASINUL L. & D. STAICOVICI.

Hanu Șerban-Vodă No. 19 și 20.

Au sosit următoarele articole foarte prospete: IKRE NEGRE tescuite cu 16 lei ocaș...

Suptu însemnat speră că înalta nobilitate și onor. Pulciv voru rămâne mulțumiți...

CU PRIVILEGIU C. R. AUSTRIACU SI CU PATENTE AMERICANA SI ENGLESA. APA DE GURA ANATHERIN A LUI I. G. POPP, DOCTORU DE DINTI LA VIENA...

INIECTIUNE SI CAPSULE VEGETALE MATEO. GRIMAULT SI CE FARMACEUTI LA PARIS.

NOULU MAGASINUL LA EROULU DE LA MARSALA GARIBALDI

Alături cu Ministeriul de Resbelu. Recomandă inaltei Nobilitati și onor. Publicu că cu ocașie postulu...

de inkiriati De la sf. George 1864, C. casele D-lui Dimitrie Geanolu, strada sf. Apostoli, încăpă...

Table with 3 columns: BUREȘTI, GALATI, GIURGIU. Rows include various locations and their respective data.

Magasinul de blănărie la UR-SUL ALBU, hanu Greci, vis-a-vi de Șerban-Vodă, se recomandă...

Medalia de bronz a societății științelor industriale de la Paris.

Peri albi nu voru mai fi. MELANOGENA. Tinctura excelentă. alui DICQUEMARE (ainé) DE LA ROUEN...

de inkiriati Casele mele suburbia bisericească, leni, vis-a-vi de Karvasara, sunt de inkiriati...

de arendat de la sf. George viitoru moșia noastră Alb și din districtul Argeșiu, cu toți munții...

de inkiriati Etajul de sus alu casii din Gorganu, stada Bel-Vedero No. 63, cu 6 odăi mobile...

de vindare Unu biliardu nou bu cu totu tacămulu lui. Doritori să se adreseze la d. Zisu Petrovici...

de vindare 2400 Stinji, patrași locu de clădire pentru Magazine de bucate, case sau grădini...

de inkiriati Casele minoriloru repositulu Visterulu Nicolae Ionescu din suburbia bisericească...

De dat cu arenda Moșia Grădiștea, județulu Ilfov, plasa Mostiștea o poștă...

de inkiriati Casele de alături cu cele ale lui Madam Blaraberg, cu 6 încăperi, grajd, de 4 caș...

Dinți Artificiali fără cârlige nici legături, JOHN MALLAN DENTISTU ALU CURȚII...

de inkiriati de la sf. George viitoru casele catu de sus cu 6 odăi, sufragerie, cămară, cuhnie...

De inchirial si vindare In ulița Hodu de pământu Mah. Gorganu, lângă intrarea grădinii Cismegiu, nu perche case...

Un etranger Cherche à louer une hôteuxchambre meublées. S'adresser Hotel Concordia No. 48.

Declarare publică In 18 Ianuarie asigurau casele mele de pe podu Mogșoi nuanțe sala Slatinenu la societate...

Deklaratie. Un biletu la ordinu sub-semnatulu datu din luna Fevruariu trecut și cu scadența la finele...

de inkiriati Grădina cu plop (fosta Turneru) din ulița Băilor, cu case de locuit, Băi și duși...

Se cere unu June Sciindu bine limba Română, și cea Franceză, celu puțin a copia, și avindu ore carutină...

Un june Cu bunu conduita, care cunoaște în perfecție limba Română, Italiană, Germană Magiară, Grecă...

de inkiriati H otelul meu ce este vis-a-vi de Biserica Răsvanu, în fața podulu Tirgului...

de dat in taere Pădurea dupe proprietatea mea numită Sestina sau Mirlogea, în Districtul Prahova...

de arendat Moșia Valea Lungă Districtulu Prahova împreună cu celelalte trupuri a le sale EDERA și CATUNU...

CAFENEAOA din max Hodu Bossel, se da cu chirie chiar de acum. Doritori se voru înțelege cu proprietarul...

de inkiriati si vindare De la sf. George, casele d-ni Efrasini Toncevici din dreptulu Bisericii Curtea-Veche No. 8...

Table with 3 columns: R. Vileca, Roman, Tecuci. Rows include various locations and their respective data.

O Damă Englesă. Kroitoresă fină de Rochi și Măsendărie, cumu și de totu felulu de Haine pentru copii...

Apartamentu BINE MOBILATU pentru o familia de inchirialu, ulița Kovacii No. 2 No. 237...

de arendat de la sf. George viitoru moșia Treștia sau Moșegiu și Nichea, din județu Buzeu. Doritori...

Un Grădinar Se cere pentru afară la moșia. G. Cantacuzino ulița Cismeli-Roșie No. 14 No. 180...

de vindare KASILE mele din caltea Mogșioe No. 204, vis-a-vi de D. Anghelache Samurcaș. Amatori...

de vindare și inkiriati Kasa colonelulu Ion Voinescu mahalaoa Gorganu No. 30. No. 134. 20

de arendat Moșia Prisceni 1/2 oră departe de București, de la sf. George, proprietarul postu drumu de Otelu de Londra. Doctor N. Turnescu. No. 282...

de inkiriati Otelu de Londra (fosta proprietate Ciocan) sunt de la sf. George mai multe prăvălii...

Bibliografie. Broșura NEMURIREA SUFETULUI sau pusă subțipar. Listele de Abonamente sînt depuse în capitală...

de dat in taere Pădurea dupe proprietatea mea numită Sestina sau Mirlogea, în Districtul Prahova...

de arendat Moșia Valea Lungă Districtulu Prahova împreună cu celelalte trupuri a le sale EDERA și CATUNU...

CAFENEAOA din max Hodu Bossel, se da cu chirie chiar de acum. Doritori se voru înțelege cu proprietarul...

de inkiriati si vindare De la sf. George, casele d-ni Efrasini Toncevici din dreptulu Bisericii Curtea-Veche No. 8...

Table with 2 columns: Bursa Vienei, Miscările porturilor României. Rows include various locations and their respective data.